

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕರ್ಣಾಮೃತದಿಂದ

ಪರಮಿಮಮುಪದೇಶಮಾದ್ರಿಯಧ್ವಂ
ನಿಗಮ ವನೇಷು ನಿತಾಂತ ಚಾರ ಖಿನ್ನಾಃ |
ವಿಚಿಂತ ಭವನೇಷು ವಲ್ಲವೀನಾಂ
ಉಪನಿಷದರ್ಥಮುಲಾಖಿಲೇ ನಿಬದ್ಧಮ್ || ೧ ||

ವೇದದ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಸುತ್ತಿ ಸೋತಿರುವವರೇ, ಈ
ಆತ್ಮತೃಪ್ತಿಯ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಆದರಿಸಿರಿ. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ
ಉದ್ವಿಷ್ಟವಸ್ತುವನ್ನು ಗೊಲ್ಲತಿಯರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ
ಹಾಕಿದೆ; ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಅರಸುವರಾಗಿ.

ದೇವಕೀತನಯ ಪೂಜನಪೂತಃ
ಪೂತನಾರಿಚರಣೋದಕ ಧೌತಃ |
ಯದ್ಯಹಂ ಸ್ಮೃತಧನಂಜಯಸೂತಃ
ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ಸ ಮೇ ಯಮದೂತಃ || ೨ ||

ನಾನು ದೇವಕೀತನಯನ ಪೂಜನದಿಂದ ಪೂತನೂ
ಪೂತನೆಯ ಹಗೆಯ ಚರಣೋದಕದಿಂದ ಶುದ್ಧನೂ ಸಾರಥಿ
ಯನ್ನು ನೆನದವನೂ ಅಹುದಾದರೆ ಆ ಯಮದೂತನು
ನನ್ನನ್ನು ಏನು ಮಾಡುವನು?

ಭಾಸತಾಂ ಭವಭಯೈಕ ಭೇಷಜಂ
ಮಾನಸೇ ಮಮ ಮುಹುರ್ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ |
ಗೋಪವೇಷಮುಪಸೇದುಷಃ ಸ್ವಯಂ
ಯಾಪಿ ಕಾಪಿ ರಮಣೀಯತಾ ವಿಭೋಃ || ೩ ||

ತಾನಾಗಿ ಗೋಪಾಲವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಒಡೆಯನ
ಯಾವುದೋ ಆ ಅವರ್ಣನೀಯ ರಮಣೀಯತೆ, ಭವಭಯಕ್ಕೆ
ಏಕಮಾತ್ರ ಔಷಧವಾದದ್ದು, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮರಮರಳಿ
ಮರಳಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲಿ.

— ಲೀಲಾಶುಕ

ಸೂಕ್ತಿಪ್ರಭ

ಆಸೆ ಆತಂಕಗಳಿಲ್ಲದ ಅನಂತವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು
ಅದ್ಭುತವಾದುದು! ಈ ಭಾವನೆಯೇ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತು
ವುದು. ಕೆಲವು ಸಾಧಕರು ನಿತ್ಯವು ಲೀಲೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಎಂದು
ಭಾವಿಸುವರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಎಂದು
ಭಾವಿಸುವರು. ಮತ್ತೊಂದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವ ನಿತ್ಯ
ಮತ್ತು ಲೀಲೆ ಎರಡನ್ನೂ ಮೀರಿರುವುದು.

— ಸ್ವಾಮಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ

ಬಟ್ಟೆಯು ಯಾವ ಬಣ್ಣದ್ದು, ಯಾವ ಗುಣಮಟ್ಟದ್ದು,
ಅದರ ಆಕಾರ ಯಾವುದು ಎಂದೆಲ್ಲ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗಿದಂತೆ
ಅದರ ಮೂಲವಾದ ದಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಮನಸ್ಸು ಹೋಗಿ
ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನಾ
ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸುತ್ತ ಕೊನೆಗೆ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿಯೇ ಕೊನೆಗಾಣ
ಬೇಕಾಗುವುದು.

— ಯೋಗವಾಸಿಷ್ಠ

ಮಾಯೆಯ ಒಳಗಿರುವ ಆನಂದ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಧುರ
ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಇದರಿಂದ
ಮರುಳಾಗುವರು. ಆದರೆ, ಈ ಮಾಯೆ ಯಾರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದೋ,
ಆ ಭಗವಂತನು ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಅತ್ಯದ್ಭುತ ಮಧುರತರ ಎಂಬುದನ್ನು
ಅವರು ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಯೋಚಿಸಲಾರರು.

— ಸ್ವಾಮಿ ಅದ್ವೈತಾನಂದ

ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಮಗು
ಅರಿವಿನ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು. ಅರಿವು
ಮಗುವಿನ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ ಹೋಗುವುದನ್ನಲ್ಲ.

— ಜಾರ್ಜ್ ಬರ್ನಾಡ್ ಶಾ

ಕೈಚೆಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ತುಂಬ ಸುಲಭ. ಆದರೆ, ಎಲ್ಲ
ಚಿದರಿಹೋದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಸೇರಿಸಿ ಹಿಡಿದಿಡುವುದು
ನಿಜವಾದ ಧೈರ್ಯ, ಶಕ್ತಿ.

— ಅಜ್ಞಾತ